

fornuftig Forhandling med det ærede Medlem, og jeg kan kun tænke mig, som jeg sagde før, at en saadan Udtalelse kan finde Bifald i Forsamlinger, hvor man svæber, som jeg sagde før, i lykkelig Ubvidenhed. Naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) yttrede, at Oppositionen her i Thinget havde krævet de kongelige Prærogativer, saa kan jeg fatte mig kort derom, da der er gjort Indsigelser derimod fra anden Side. Men jeg kan dog ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem da sikkerlig vilde have været med til, lige saa fuldt som det øvrige Thing, at krænte de kongelige Prærogativer. Han har været med til at styrte Ministerier; og det have ogsaa Medlemmer af Regjeringen været med til, saa det, han tænker paa — jeg veed for Resten ikke bestemt, hvad han tænker paa, men jeg antager, det er Noget i den Retning — det har han selv været lige saa fuldt delagtig i som andre Medlemmer her i Thinget, og Medlemmer af Regjeringen med. Naar det ærede Medlem fremdeles henviser til, hvad der skete i 1853, og mener deri at finde et Forsvar for provisoriske Finantslove, skal jeg ikke opholde mig herved for ikke at gjentage, hvad der er sagt under denne Sags tidligere Behandling, hvor der er gjort tilstrækkelig Rede for, at der ikke kan drages nogen virkelig Sammenligning imellem, hvad der nu foregaar, og hvad der foregik i 1853. Men naar det ærede Medlem sagde, at man i 1853 forsaavidt bar sig anderledes ad end nu, idet man dengang gik til Rigsretten, da svigtede Gulommelsen aabenbart det ærede Medlem; thi saavidt jeg veed, gik man ikke til Rigsretten i 1853. (Afbrudelse af Dinesen.) Jeg forstaar ikke Afbruddelsen, men i hvert Tilfælde gik man ikke til Rigsretten. Jeg skal endvidere bede det ærede Medlem gennemlæse Regjeringspartiets Udtalelser om den samme Rigsret, som de nu atter og atter raabe paa. I sin Tid, da man havde haft Rigsretssag imod et Ministerium, og Rigsretten havde frikendt dette, gjorde man gjældende med de allerstærkeste Ord, idet man atter og atter raabte det ud i Landet, at Ministeriet var frikendt, men Rigsretten dømt, og at man aldrig i Fremtiden kunde gaa til en Rigsret med Haab om at faae et retfærdigt og godt Udfald. Den samme Rigsret, som man altsaa havde brudt Staven over fra Regjeringspartiet Side, den er det, man nu raaber paa og mener, man skal gaa til, og den er aabenbart en hel Del værre nu end dengang. Det ærede Medlem henviser til den daværende Regjering, der udstedte den provisoriske Finantslov, og mente,

at det var et Indgreb i de kongelige Prærogativer, at man vilde forhindre en Oplosning af Thinget. Dersom man vil føre Sammenligningen videre, vil jeg gøre opmærksom paa den historiske Kjendsgjerning, at dette Ministerium dog vistnok lidt mere respekterede Udfaldet af Valgene end den nuværende Regjering, og jeg vil anbefale det ærede Medlem at bruge sin høie Indflydelse hos Regjeringen for at faae den til at tage den daværende Regjering til Mønster og at faae den til at gaa hen og gjøre ligesaa. Thi dersom han kunde bevæge den til at gjøre ligesaa, vilde Meget være bundet, ikke blot for Rigsdagen, men for hele Landet.

Berg: Enten er det, hvad jeg ikke hukker, en Paragraf i Høires Katekismus, eller det var et nyt Stykke til et nyt forøget Oplag, som skal trykkes, som de tvende ærede Herrer for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) og Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) have leveret i Dag. Jeg vil da gjerne bede dem, om jeg maatte faae Lov til at foie en lille Note til den Artikel i Katekismus'en, som de saaledes have præsteret Indholdet af i Dag. Forøvrigt vil jeg sige, at det interesserer mig meget, at Ministeriet ikke synes at have andre Forsvarere her i Thinget — Universitetet er vejen Bladsen — end de to ærede Medlemmer. (Dinesen: Hvad feile vi?) Det ærede Medlem spørger, hvad han feiler. Jeg vil bede ham læse et Afstykke af 30te Juni 1872. (Dinesen: 1870.) Der findes hans Navn ved Siden af mit, og der gives en hel anden Forklaring af konstitutionelle Forhold og Bevillingsretten end dem, det ærede Medlem nu giver. Det ærede Medlem kan tage sit Udgangspunkt derfra og undersøge sit Liv foran og bagæfter dette Aar, saa vil han maaste komme i Tanker om, hvad han har feilet. — Jeg skal tillade mig at gjøre et Par faktiske Bemærkninger for mit Bedkommende, idet jeg iøvrigt henholder mig til den ærede Ordfører. Det ærede Medlem sagde, at det ørstediske Ministerium i 1853 udstedte en Finantslov, der ikke var bevilget af Rigsdagen. Det er i meget uegentlig Forstand, det gjorde det i Virkeligheden slet ikke. Der var ikke Tale om en eneste Dre, som ikke var bevilget af Rigsdagen, eller om at forandre et eneste Bogstav i en Lov, der var vedtagen af Rigsdagen, der var kun Spørgsmaal om Forlængelsen af en midlertidig Lov til at gjælde en Maaned længere, til Valgene efter Oplosningen vare foregaaede. Det ærede Medlem kan altsaa ikke sige, at der var udstedt en Finantslov paa Trods af Rigsdagen, og